

Ruimtelijke onderbouwing 'Realisatie transformatie stations'

Gemeente Peel en Maas

NL.IMRO,1894.OMG0126-VG01

titel rapport
**Ruimtelijke
onderbouwing
'Realisatie transformatie
stations'**

datum
18 januari 2021

IMRO-code
**NL.IMRO,1894.OMG0126
-VG01**

projectnummer
P03534

opdrachtgever
Enexis B.V.

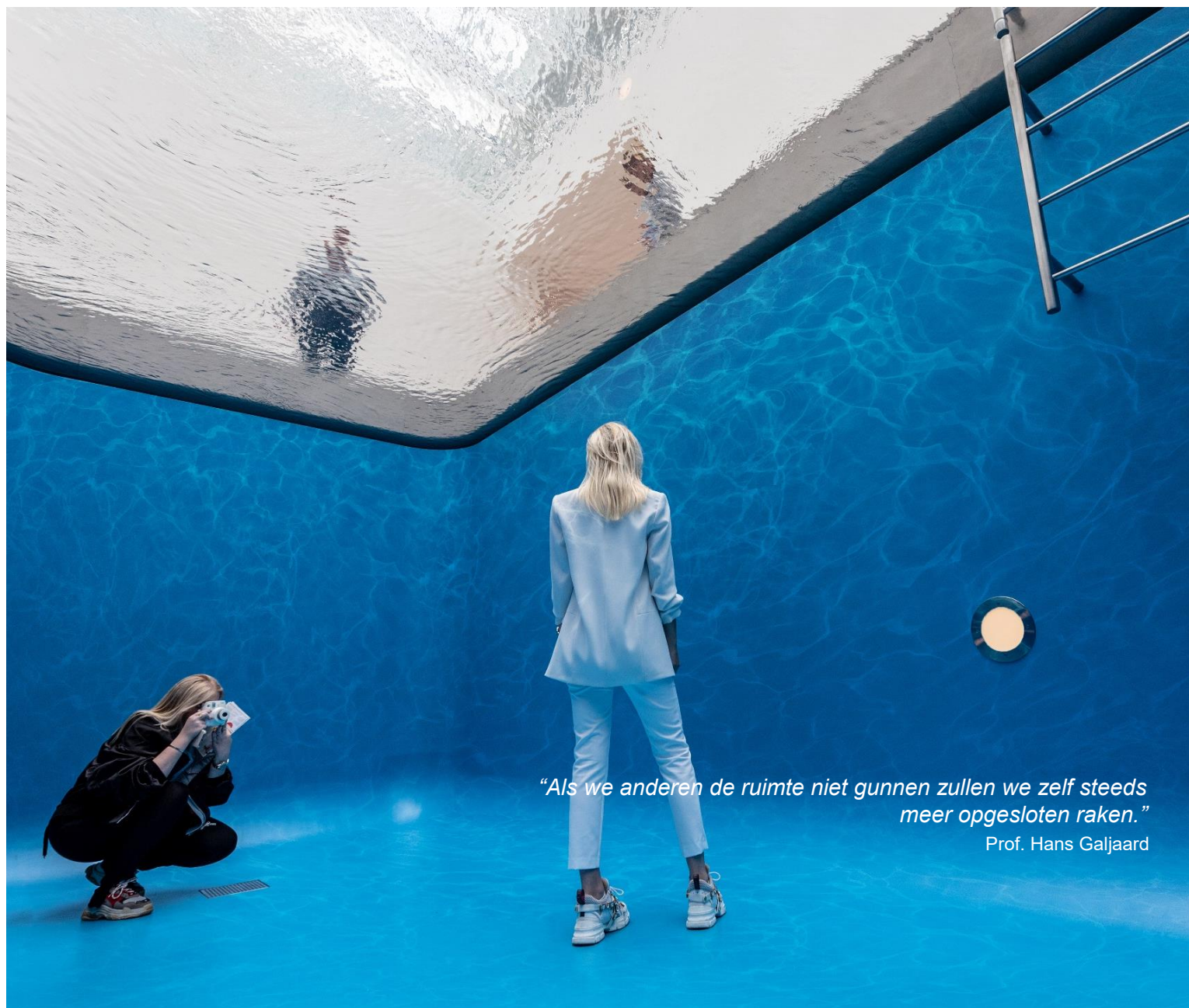
BRO
Projectleider
SSh

Projectteam
DAd

bron Kaft
BRO

BRO
Industriestraat 94
5931 PK Tegelen
T +31 (0)77 373 06 01
E info@bro.nl
www.bro.nl

BRO
Ruimte | om in te leven

*“Als we anderen de ruimte niet gunnen zullen we zelf steeds
meer opgesloten raken.”*

Prof. Hans Galjaard

Inhoudsopgave

1 Inleiding	4		
1.1 Inleiding	4		
1.2 Plangebied	4		
1.3 Vigerend bestemmingsplan	5		
1.4 Leeswijzer	5		
2 Planbeschrijving	6		
2.1 Aanleiding	6		
2.2 Situering trafostations	6		
3 Beleidskader	7		
3.1 Rijksbeleid	7		
3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)	7		
3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	7		
3.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking	8		
3.2 Provinciaal beleid	8		
3.2.1 Provinciaal Omgevingsplan 2014	8		
3.2.2 Omgevingsverordening Limburg 2014	9		
3.3 Gemeentelijk beleid	9		
3.3.1 Structuurvisie Buitengebied Peel en Maas	9		
3.3.2 Nota Ruimtelijke Kwaliteit	9		
3.3.3 Beleidsplan archeologie gemeente Peel en Maas	10		
4 Omgevingsaspecten	11		
4.1 Verkeer en parkeren	11		
4.1.1 Toetsingskader	11		
4.1.2 Onderzoek	11		
4.1.3 Conclusie	11		
4.2 Geluid	11		
4.2.1 Toetsingskader	11		
4.2.2 Onderzoek	11		
4.2.3 Conclusie	11		
4.3 Luchtkwaliteit	11		
4.3.1 Toetsingskader	11		
		4.3.2 Onderzoek	12
		4.3.3 Conclusie	12
		4.4 Bedrijven en milieuzonering	12
		4.4.1 Toetsingskader	12
		4.4.2 Onderzoek	13
		4.4.3 Conclusie	13
		4.5 Geur agrarisch	13
		4.5.1 Toetsingskader	13
		4.5.2 Onderzoek	13
		4.5.3 Conclusie	13
		4.6 Kabels en leidingen	13
		4.6.1 Toetsingskader	13
		4.6.2 Conclusie	13
		4.7 Externe veiligheid	13
		4.7.1 Toetsingskader	13
		4.7.2 Onderzoek	14
		4.7.3 Conclusie	14
		4.8 Ecologie	14
		4.8.1 Toetsingskader	14
		4.8.2 Onderzoek	15
		4.8.3 Conclusie	15
		4.9 Bodem	15
		4.9.1 Toetsingskader	15
		4.9.2 Onderzoek	15
		4.9.3 Conclusie	15
		4.10 Water	15
		4.10.1 Toetsingskader	15
		4.10.2 Onderzoek	16
		4.10.3 Conclusie	16
		4.11 Archeologie	16
		4.11.1 Toetsingskader	16
		4.11.2 Onderzoek	17
		4.11.3 Conclusie	17
		4.12 Cultuurhistorie	17
		4.12.1 Toetsingskader	17
		4.12.2 Onderzoek	17

4.12.3	Conclusie	17
4.13	Toetsing Besluit m.e.r. / Vormvrije m.e.r.-beoordeling	17
5	Uitvoerbaarheid	18
5.1	Economische uitvoerbaarheid	18
5.1.1	Financieel economische haalbaarheid	18
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	18
6	Procedure, Overleg en Planstukken	19

1 Inleiding

1.1 Inleiding

Aan de Witdonk te Meijel, in het buitengebied van de gemeente Peel en Maas, is initiatiefnemer voornemens om twee transformatie stations (hierna trafostations) te realiseren.

Op dit moment wordt de grond op het perceel ingezet als akkerbouwgrond. Verder zijn er in de directe omgeving voornamelijk landbouwgronden gelegen en enkele agrarisch grondgebonden bedrijven en tuinbouwbedrijven.

Het initiatief is strijdig met het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas. Dit bestemmingsplan is vastgesteld door de Raad bij het besluit van 5 februari 2013 en gedeeltelijk opnieuw vastgesteld bij besluit van 5 november 2013. Er wordt namelijk voorzien in de ontwikkeling van twee trafostations met ieder een oppervlakte van circa 36 m².

De realisatie van de trafostations kan echter mogelijk worden gemaakt door middel van een uitgebreide omgevingsvergunningsprocedure voor het afwijken van het bestemmingsplan onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo, artikel 2.11, eerste lid, onder a, onder 3°). Een voorwaarde daarbij is dat middels een goede ruimtelijke onderbouwing wordt aangetoond dat het initiatief van een goede ruimtelijke ordening getuigt. In dat kader is onderhavige ruimtelijke onderbouwing opgesteld.

Figuur 1: Uitsnede luchtfoto met aanduiding plangebied (rood omlijnd)

1.2 Plangebied

Het plangebied waarop de omgevingsvergunning en de voorliggende ruimtelijke onderbouwing van toepassing zijn, ligt aan de Witdonk ongenummerd te Meijel. Het gebied is gelegen ten zuiden van de kern van Meijel en ten zuiden van de N275 en de Noordervaart.

Zoals reeds omschreven is er in de huidige situatie binnen het plangebied akkerbouwgrond gelegen. Het gehele perceel heeft een oppervlakte van circa 12.790 m². Het perceel waar de beoogde trafostations gerealiseerd zullen worden staat kadastraal bekend als Meijel, sectie F, nummer 788.

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Het plangebied is gelegen binnen het vigerend bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas' zoals is vastgesteld door de Raad bij het besluit van 5 februari 2013 en gedeeltelijk opnieuw vastgesteld bij besluit van 5 november 2013. Binnen het vigerende bestemmingsplan heeft het plangebied de volgende aanduidingen:

- Enkelbestemming: 'Agrarisch';
- Dubbelbestemming: 'Waarde – Archeologie – 5';
- Gebiedsaanduiding: 'provinciale ontwikkelingszone groen';
- Gebiedsaanduiding: 'reconstructiewetzone – extensiveringsgebied';
- Gebiedsaanduiding: 'wro-zone – wijzigingsgebied 6bn'.

De beoogde plaatsing van de twee trafostations past niet binnen het vigerende bestemmingsplan. De huidige bestemming betreft 'Agrarisch'. In deze bestemming is geen mogelijkheid opgenomen om twee trafostations te plaatsen. Daarnaast zijn er ook geen afwijkings- of wijzigingsbevoegdheden opgenomen.

Door het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), kan het initiatief mogelijk worden gemaakt.

Figuur 2: Uitsnede vigerend bestemmingsplan met aanduiding plangebied (rood omlijnd)

1.4 Leeswijzer

Na dit inleidende hoofdstuk volgt hoofdstuk 2 waarin een beschrijving van het plan is opgenomen. De daaropvolgende hoofdstukken vormen de verantwoording van de ontwikkeling die dit bestemmingsplan mogelijk maakt. In hoofdstuk 3 wordt het Rijks-, provinciaal-, regionaal- en gemeentelijk beleid beschreven. In hoofdstuk 4 wordt inzicht gegeven in diverse planologische aspecten die van belang zijn voor het

voorliggende bestemmingsplan. In hoofdstuk 5 is de juridische toelichting op de planopzet gegeven. In het laatste hoofdstuk komt de financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid aan de orde.

2 Planbeschrijving

2.1 Aanleiding

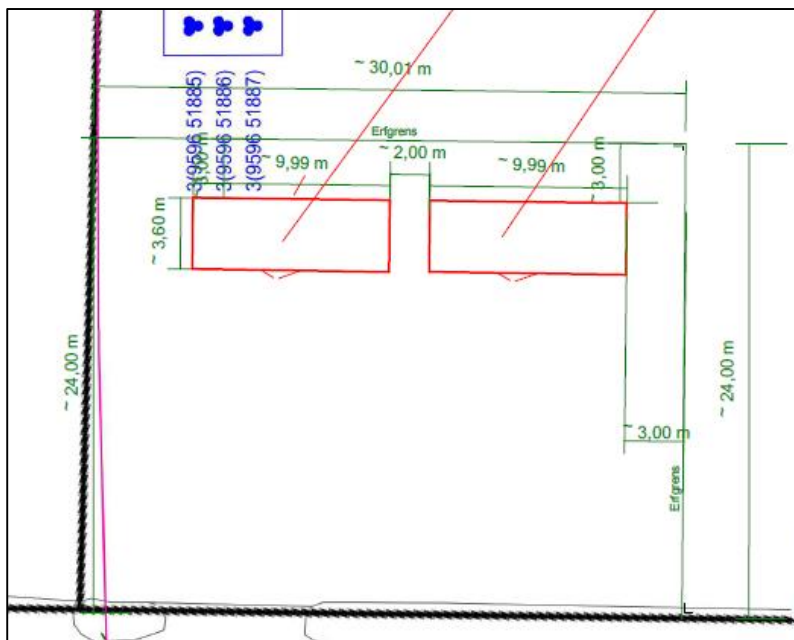
De komst van de twee trafostations is noodzakelijk vanwege de elektriciteitsvraag in de gemeente en om de eventuele druk op het elektriciteitsnet te verlichten. De tegenwoordige transitie van het gebruik van fossiele brandstoffen naar het gebruik van elektriciteit zorgt voor een druk op het elektriciteitsnet. In de toekomst zal er, zowel in het landelijk gebied als in het stedelijk gebied, steeds meer gebruik gemaakt worden van elektriciteit.

Omdat de vraag naar elektriciteit steeds sneller gaat en meer wordt is het noodzakelijk om de twee trafostations op de beoogde locatie te realiseren.

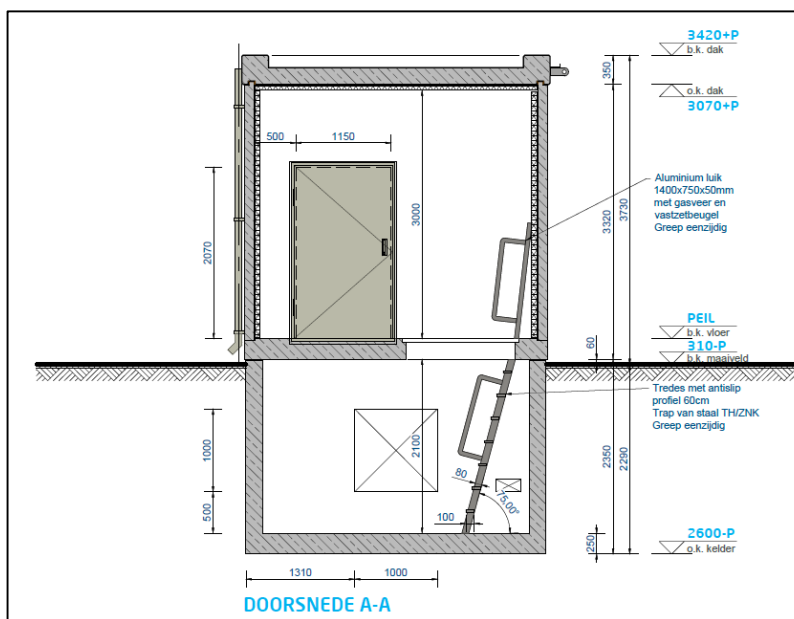
2.2 Situering trafostations

Beide trafostations zullen aan de noordwest zijde van het desbetreffende perceel (Meijel, sectie F, nummer 788) worden geplaatst. De trafostations hebben ieder een oppervlakte van 36 m², in totaal gaat het om een oppervlakte van 72 m². De trafostations worden op een afstand van circa 17 meter van de weg gesitueerd. De trafostations hebben een hoogte van circa 4 meter en zullen ongeveer 2 meter in de grond worden gesitueerd.

De stations betreffen een 'Prefab' station. Dit houdt in dat de stations al reeds zijn gebouwd en enkel op locatie te hoeven worden geïnstalleerd. In figuur 3 is een inrichtingstekening weergegeven. In figuur 4 zijn de doorsneden van de stations weergegeven.

Figuur 3: Inrichtingstekening trafostations

Figuur 4: Doorsnede tekening trafostation

3 Beleidskader

In dit hoofdstuk wordt het beleidskader dat relevant is voor het plan toegelicht en wordt het plan hieraan getoetst. Er is sprake van een doorwerking van beleid dat is vastgesteld op verschillende niveaus van bestuur.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte, vastgesteld op 13 maart 2012, staan de plannen van de rijksoverheid ten aanzien van aspecten op het gebied van ruimte en mobiliteit. Het Rijk streeft naar een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. Om dit te kunnen bewerkstelligen laat het Rijk de ruimtelijke ordening meer over aan de decentrale overheden (provincie en gemeenten) en komt de gebruiker centraal te staan. Tevens werkt het Rijk aan een eenvoudigere regelgeving. Hierdoor neemt de bestuurlijke drukte af en ontstaat er ruimte voor regionaal maatwerk.

Het Rijk blijft verantwoordelijk voor het systeem van ruimtelijke ordening. Daarnaast kan een rijksverantwoordelijkheid aan de orde zijn indien:

- een onderwerp nationale baten en/of lasten heeft en de doorzettingsmacht van provincies en gemeenten overstijgt, bijvoorbeeld het reserveren van ruimte voor militaire activiteiten en het stellen van opgaven in de stedelijke regio's rondom de mainports, brainports, greenports en valleys;
- over een onderwerp internationale verplichtingen of afspraken zijn aangegaan, bijvoorbeeld het stimuleren van biodiversiteit, duurzame energie, watersysteemherstel of het beschermen van werelderfgoed;

- een onderwerp provincie- of landsgrensoverschrijdend is en ofwel een hoog afwentelrisico kent ofwel in beheer bij het Rijk is. Bij dit laatste gaat het bijvoorbeeld om de hoofdnetten van weg, spoor, water en energie, maar ook de bescherming van gezondheid van inwoners is op rijksniveau relevant.

Het Rijk kiest drie doelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid en heeft daarom uit bovenstaande drie doelen slechts dertien nationale belangen naar voren laten komen. Voor die belangen is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken. Buiten deze belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid. De dertien belangen van het Rijk zijn:

- een excellent ruimtelijk-economische structuur van Nederland door een aantrekkelijk vestigingsklimaat in en goede internationale bereikbaarheid van de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
- ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en energietransitie;
- ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
- efficiënt gebruik van de ondergrond;

- een robuust hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen;
- betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem;
- het instandhouden van het hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen om het functioneren van het mobiliteitssysteem te waarborgen;
- verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
- ruimte voor waterveiligheid en duurzame zoetwatervoorzieningen en kaders voor klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
- ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
- ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
- ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
- zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten.

Conclusie

Gezien de onderhavige ontwikkeling enkel voorziet in de realisatie van twee kleinschalige trafostations zijn er geen nationale belangen uit de Structuurvisie in het geding.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Structuurvisies hebben geen bindende werking voor andere overheden dan de overheid die de visie heeft vastgesteld. De nationale belangen uit de SVIR die juridische borging vragen, zijn geborgd in het Barro. Het Barro is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen en zorgt voor sturing en helderheid van deze belangen vooraf.

Conclusie

Het Barro heeft voor wat betreft de genoemde onderwerpen en gezien de aard en kleinschaligheid van het project, geen gevolgen voor de realisatie van de twee trafostations.

3.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

Om zorgvuldig ruimtegebruik te bevorderen is per 1 oktober 2012 de ladder voor duurzame verstedelijking in het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6 Bro) opgenomen. De ladder ziet op een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten. De ladder is een motiveringsinstrument dat verplicht moet worden toegepast bij elk ruimtelijk besluit dat een 'nieuwe stedelijke ontwikkeling' mogelijk maakt. Wat er onder een nieuwe stedelijke ontwikkeling wordt verstaan, is in artikel 1.1.1 Bro bepaald: *"De ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen."* Uit de jurisprudentie komt naar voren dat het wel een nieuwe stedelijke ontwikkeling van enige omvang moet zijn.¹

Per 1 juli 2017 is een gewijzigde Ladder in werking getreden. Hierin is de tekst van de Ladder teruggebracht naar de essentie, namelijk de noodzaak om aan te geven dat de voorgenomen nieuwe stedelijke ontwikkeling voorziet in een behoefte plus een motivering indien de stedelijke ontwikkeling niet binnen bestaand stedelijk gebied kan worden gerealiseerd: *"De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die*

ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien." (artikel 3.1.6 lid 2 Bro).

Conclusie

De voorliggende ontwikkeling betreft geen 'stedelijke ontwikkeling' als bedoeld in artikel 1.1.1 van het Bro. Er is namelijk slechts sprake van de realisatie van twee trafostations met een totaal oppervlak van 72 m². Toetsing aan de ladder voor duurzame verstedelijking is zodoende niet aan de orde.

3.2 Provinciaal beleid**3.2.1 Provinciaal Omgevingsplan 2014**

Op 12 december 2014 is het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014) vastgesteld. Het POL2014 richt zich op de vraag wat er nodig is om de kwaliteit van de fysiek leefomgeving in Limburg te verbeteren. Samen met de inspanningen op andere terreinen moet dat leiden tot een leef- en vestigingsklimaat van een voortreffelijke kwaliteit. In het POL2014 worden de ambities, opgaven en aanpak voor de thema's benoemd waarop de provincie een rol heeft of wil vervullen. In het POL2014 is onderscheid gemaakt in acht soorten gebieden, elk met eigen herkenbare kernkwaliteiten.

Figuur 5: Uitsnede POL2014-kaart 'Zonering Limburg' met aanduiding plangebied rood omlijnd

¹ O.a. ABRS 1 juni 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:1503), ABRS 18 februari 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:428) en ABRS 24 augustus 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2319).

Voor de verschillende zones liggen er heel verschillende opgaven en ontwikkelingsmogelijkheden. Volgens de kaart 'Zonering Limburg' ligt het plangebied in de zone 'Buitengebied'. Het buitengebied omvat alle gronden in het landelijk gebied die niet behoren tot de goudgroene en zilvergroene natuurzone of de bronsgroene landschapszone. Deze zone omvat een breed scala aan gebieden variërend van landbouwgebieden in algemene zin, glastuinbouwgebieden, ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij, verblijfsrecreatieve terreinen, stadsrandzones tot linten en cluster van bebouwing. Het beleid is gericht op 1) ontwikkelingsmogelijkheden voor nieuwe bedrijfslocaties landbouw, 2) terugdringen milieubelasting vanuit landbouw en 3) kwaliteit en functioneren ondergrond.

Conclusie

De voorgenomen realisatie van de twee trafostations binnen het buitengebied is passend binnen het Provinciaal Omgevingsplan 2014.

3.2.2 Omgevingsverordening Limburg 2014

De provincie Limburg heeft op 12 december 2014 ook de Omgevingsverordening Limburg 2014 vastgesteld. Hierin staan de regels die nodig zijn om het omgevingsbeleid van POL2014 juridische binding te geven.

Conclusie

Uit de kaarten behorende bij de Omgevingsverordening Limburg 2014 blijkt dat het plangebied in geen enkel gebied is gelegen die van belang zijn voor onderhavige ontwikkeling. Het is niet gelegen binnen milieubeschermingsgebieden of beschermingszones ten behoeve van natuur en landschap.

Er zijn geen rechtstreeks doorwerkende regels uit de Omgevingsverordening Limburg 2014 die een belemmering vormen voor de voorgenomen ontwikkeling. De

voorgenomen ontwikkeling past dan ook binnen de Omgevingsverordening Limburg 2014.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Structuurvisie Buitengebied Peel en Maas

In februari 2015 heeft de gemeenteraad de Structuurvisie Buitengebied Peel en Maas vastgesteld en op 27 januari 2016 is de gewijzigde versie vastgesteld. In de Structuurvisie Buitengebied wordt het beleid dat ten grondslag ligt aan het bestemmingsplan Buitengebied Peel en Maas samengebracht. Voor een groot gedeelte betreft het bestaand beleid met enkele aanvullingen en uitwerkingen. De Structuurvisie vormt de grondslag voor het toepassen van bovenplanse verevening en bijdragen in de ruimtelijke ontwikkeling in het kader van ontwikkelingsplanologie. In de Structuurvisie Buitengebied zijn de volgende plannen opgenomen:

- Structuurplan Buitengebied 2008;
- Structuurvisie Intensieve Veehouderij en Glastuinbouw;
- Streekkwaliteiten Geur;
- Kwaliteitskader;
- Archeologiebeleid.

Volgens het structuurplan is het plangebied gelegen binnen het gebiedstype 'Bos- en Natuurgebieden'. De eerste boslocaties zijn geconstateerd vanaf circa 1837 en zijn grotendeels oude productiebossen. De beleidsuitgangspunten voor dit gebiedstype zijn behoud, herstel en ontwikkeling van de natuurlijke kwaliteiten, waar mogelijk stimulatie van natuur- en landschapsontwikkeling, het toelaten van nieuw economische dragers en ruimte bieden voor water in natte bos- en natuurgebieden.

Conclusie

De beoogde ontwikkeling is passend binnen het gebiedstype 'bos- en natuurgebieden' en oefent geen negatieve invloed uit op de aanwezige kwaliteiten van die landschapstype vanwege de kleinschaligheid van de ontwikkeling.

3.3.2 Nota Ruimtelijke Kwaliteit

Het fuseren van de gemeente en het inwerkingtreden van de Wabo en het daarbij behorende vergunningvrij bouwen is mede aanleiding geweest voor de gemeente om een welstandsbeleid op te stellen. Hiertoe is op 31 mei 2011 de Nota Ruimtelijke Kwaliteit vastgesteld.

Basisprincipe: welstandsvrij

De gemeente stelt alleen eisen aan de uiterlijke kwaliteit van bouwwerken als dit ook echt nodig is. Hiermee wordt getracht de 'belasting' of eisen aan de klant zo gering mogelijk te houden waarbij wel het algemeen belang wordt gerespecteerd. Daarom wordt er uitgegaan van een basis van welstandsvrijheid.

Bescherming: alleen in uitzonderingsgebieden

De gemeente Peel en Maas staat voor zelfsturing en diversiteit. In bepaalde gebieden blijft sturing echter toch nodig. Sommige gebieden zijn beeldbepalend voor een gemeenschap. De gemeente wil voorkomen dat dit beeld wordt aangetast, dit is in het belang van de gehele gemeenschap.

Daarnaast zijn er (nieuwbouw)plannen waarin een bepaalde sfeer, thema of kwaliteit wordt nagestreefd. Ook hierin is het niet gewenst om gehele vrijheid te geven. Om de directe omgeving te beschermen is het gewenst om sturing te geven aan bouwplannen die (grote) invloed hebben op de kwaliteit van de omgeving. Middels een beeldkwaliteitsplan kan worden gestuurd op een gewenste uitstraling.

In principe geldt het welstandsvrij beleid voor het gehele grondgebied van de gemeente, maar om bepaalde ruimtelijke en esthetische kwaliteiten beter te beschermen of waarborgen, worden er twee uitzonderingssituaties gemaakt. Deze gebieden zijn dus niet welstandsvrij. Het betreft de beeldbepalende dorpsgezichten en de in- en uitbreidingslocaties.

Conclusie

Het plangebied is niet gelegen binnen een beeldbepalend dorpsgezicht of in- en uitbreidingslocatie. Derhalve betreft het plangebied een welstandsvrij gebied. Vanuit het aspect welstand zijn er hierdoor geen belemmeringen. Bovendien gaat het om kleinschalige prefab units t.b.v. de twee trafostations. Deze zullen vanuit beeldkwaliteitsvlak geen negatieve uitstraling naar de omgeving hebben.

3.3.3 Beleidsplan archeologie gemeente Peel en Maas

In het archeologiebeleid geeft de gemeente een kader op basis waarvan in de toekomst archeologisch-inhoudelijk, maar ook economisch verantwoorde beslissingen kunnen worden genomen hoe om te gaan met het bodemarchief. De gemeente Peel en Maas stelt met dit beleidsplan vast:

- de archeologische waarden- en verwachtingenkaart;
- ondergrenzen (uitgedrukt in oppervlakte en diepte) die duidelijk aangeven of een initiatiefnemer dan wel vergunningaanvrager verplicht is archeologisch vooronderzoek te laten verrichten;
- archeologie als conditie op te nemen bij herzieningen van bestemmingsplannen;
- de archeologische beleidskaart.

In bestemmingsplannen en bij omgevingsvergunningen dient de gemeente aan te geven welke archeologische waarden in het geding zijn en hoe daarmee moet worden omgegaan. Het archeologiebeleid lever de archeologische eisen op die

gesteld kunnen worden bij de toekomstige afgifte van omgevingsvergunningen.

Conclusie

In onderhavig plan is rekening gehouden met het gemeentelijk archeologiebeleid. In paragraaf 4.3 wordt nader ingegaan op de archeologische waarden binnen het plangebied.

4 Omgevingsaspecten

In dit hoofdstuk worden de diverse relevante omgevingsaspecten aangehaald en wordt het plan hieraan getoetst.

4.1 Verkeer en parkeren

4.1.1 Toetsingskader

De gemeente Peel en Maas heeft in juni 2018 de 'Nota parkeernormen Peel en Maas' vastgesteld. In de nota zijn onder andere de parkeernormen voor de gemeente Peel en Maas vastgesteld. Onderhavig initiatief betreft de realisatie van twee trafostations in het buitengebied. Voor een dergelijke ontwikkeling is het niet noodzakelijk om parkeerplaatsen te realiseren. Er zijn namelijk maar beperkte momenten in het jaar dat er voertuigen op locatie aanwezig zijn t.b.v. controle van de trafostations. In de nabije omgeving zijn voldoende mogelijkheden om voor deze beperkte voertuigbewegingen parkeergelegenheid te bieden.

4.1.2 Onderzoek

Verkeer

De aanleg van de twee trafostations leidt in zijn algemeenheid niet tot een toename van het aantal verkeersbewegingen. Na de installatie van beide stations zullen de stations maar een- of tweemaal per jaar gecontroleerd worden. Dit komt dus neer op een zeer lage verkeersaantrekkende werking.

Parkeren

Net als bij het aspect verkeer zal het aspect parkeren ook geen belemmeringen met zich meebrengen. Zoals reeds is omschreven zullen er maar op een paar momenten in het jaar voertuigen aanwezig zijn op het terrein om de

trafostations te controleren of onderhouden. Op het moment dat deze controles/onderhoudsbeurten bezig zijn zullen de aanwezigen naast de weg of op het terrein kunnen parkeren.

4.1.3 Conclusie

Voor de aspecten 'Verkeer en Parkeren' bestaan er geen belemmeringen ten aanzien van de ontwikkeling.

4.2 Geluid

4.2.1 Toetsingskader

Een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling, waarbij sprake is van de realisatie van geluidsgevoelige objecten dient te worden getoetst aan de Wet geluidhinder (Wgh). In deze wet wordt aangegeven hoe voor een gebied waar een ruimtelijke ontwikkeling plaatsvindt dient te worden omgegaan met geluidhinder als gevolg van wegverkeer, industrie en spoorwegen. Bij een ruimtelijke ontwikkeling waarbij sprake is van de ontwikkeling van geluidsgevoelige objecten binnen een geluidszone, dient een onderzoek te worden uitgevoerd naar de geluidsbelasting op deze gebouwen of terreinen.

In de Wgh is bepaald dat elke weg een geluidszone heeft, met uitzondering van woonerven en wegen waar een maximumsnelheid van 30 km/u voor geldt. In het geval dat er nieuwe geluidsgevoelige objecten worden gerealiseerd, mag de geluidsbelasting niet meer bedragen dan de voorkeursgrenswaarde.

4.2.2 Onderzoek

Onderhavig initiatief (realisatie van twee trafostations) betreft geen geluidsgevoelig object. Een onderzoek naar weg- en railverkeerslawaai of industrielawaai is in dit geval niet noodzakelijk.

Daarentegen produceren de trafostations wel geluid. Beide trafostations hebben een vermogen van 6 MVA (Mega Volt Ampère). Hierdoor vallen de stations, conform de VNG-brochure in de categorie; '*Elektriciteitsdistributiebedrijven, met transformatorvermogen <10 MVA*'. Conform de VNG-brochure geldt voor een dergelijk trafostation een maximale richtafstand van 30 meter voor het aspect geluid. Het dichtstbijzijnde gevoelige object betreft een bedrijfswoning en is op een afstand van circa 130 meter gelegen. Beide trafostations zullen derhalve geen negatief effect hebben op de dichtstbijzijnde woning.

4.2.3 Conclusie

De Wet Geluidhinder vormt geen belemmering voor het voorgenomen initiatief.

4.3 Luchtkwaliteit

4.3.1 Toetsingskader

De hoofdlijnen voor regelgeving rondom luchtkwaliteitseisen staan beschreven in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5, titel 5.2 Wm). Hierin zijn grenswaarden opgenomen voor luchtvervuilende stoffen. Voor ruimtelijke projecten zijn fijn stof (PM10 en PM2,5) en stikstofdioxide (NO2) de belangrijkste stoffen.

Een project is toelaatbaar als aan één van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- het project leidt per saldo niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- het project draagt alleen niet in betekenende mate bij aan de luchtverontreiniging;

- het project is opgenomen in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) of een regionaal programma van maatregelen.

Om te bepalen of een project "niet in betekenende mate" bijdraagt aan de luchtkwaliteit is een algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate' (Besluit NIBM) en een ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) vastgesteld waarin de uitvoeringsregels zijn vastgelegd.

Een project kan in twee situaties NIBM bijdragen aan de luchtkwaliteit:

- het project behoort tot de lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) die is opgenomen in de Regeling NIBM;
- het project heeft een toename van minder dan 3% van de jaargemiddelde concentratie NO₂ en PM₁₀ (1,2µg/m³).

4.3.2 Onderzoek

In het geval van onderhavig project is er sprake van de aanleg van twee trafostations. Hierbij zal geen sprake zijn van een significante wijziging in de verkeersaantrekkende werking. De twee stations zullen nadat ze zijn geïnstalleerd (een- of tweemaal per jaar) gecontroleerd worden. Dit komt dus neer op een hele lage verkeersaantrekkende werking. Hierdoor is dit initiatief te kenmerken als 'NIBM'. Het uitvoeren van een nader onderzoek wordt daarom ook niet noodzakelijk geacht.

Achtergrondwaarden

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient ook bepaald te worden of er ter plaatse sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Onderhavig initiatief betreft een installatie waar men niet constant verblijft, maar in

het kader van een goede ruimtelijke ordening is er toch aan getoetst.

Uit de Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten Nederland blijkt dat de achtergrondconcentratie ter plaatse 18,29 µg/m³ (PM₁₀), 11,29 µg/m³ (PM_{2,5}) en 14,05 µg/m³ (NO₂) bedraagt. In de Wet milieubeheer is de jaargemiddelde grenswaarde voor PM₁₀ en NO₂ vastgesteld op 40 µg/m³ en is de jaargemiddelde grenswaarde voor PM_{2,5} vastgesteld op 25 µg/m³. De luchtkwaliteit ter plaatse van het plangebied is derhalve ruimschoots voldoende.

4.3.3 Conclusie

Gezien de bestaande concentraties is er geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde en wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 5.16, lid 1 onder a van de Wet milieubeheer. De voorgenomen ontwikkeling voorziet daarnaast niet in een toename van verkeersaantrekkende werking. Vanuit het aspect luchtkwaliteit bestaan er geen belemmeringen voor de voorgenomen ontwikkeling.

4.4 Bedrijven en milieuzonering

4.4.1 Toetsingskader

Onder milieuzonering wordt verstaan het waar nodig zorgen voor een voldoende ruimtelijke scheiding tussen enerzijds bedrijven of overige milieubelastende functies en anderzijds milieugevoelige functies zoals woningen. Bij de planontwikkeling dient rekening te worden gehouden met milieuzonering om de kwaliteit van het woon- en leefmilieu te handhaven en te bevorderen en daarnaast bedrijven voldoende zekerheid te bieden dat zij hun activiteiten duurzaam binnen aanvaardbare voorwaarden kunnen uitvoeren.

Richtafstanden

Bij de milieuzonering wordt gebruik gemaakt van de door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) opgestelde publicatie 'Bedrijven en milieuzonering'². In de publicatie is een lijst opgenomen met bedrijfstypen. Voor de bedrijfstypen zijn indicatieve (richt)afstanden bepaald voor de milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De richtafstanden vormen een indicatie van de aanvaardbaarheid in de situatie dat gevoelige functies in de nabijheid van milieubelastende functies worden gesitueerd. Indien bekend is welke activiteiten concreet worden beoogd of aanwezig zijn, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting (in plaats van de richtafstanden).

Omgevingstype

De richtafstanden zijn afgestemd op de omgevingskwaliteit zoals die wordt nagestreefd in een rustige woonwijk of een vergelijkbaar omgevingstype (zoals een rustig buitengebied, een stiltegebied of een natuurgebied). Een rustige woonwijk is een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven en kantoren) voor. Binnen gemengde gebieden heeft men te maken met milieubelastende en milieugevoelige functies die op korte afstand van elkaar zijn gesitueerd. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Voorbeelden van gebieden met functiemenging zijn horecaconcentratiegebieden, stadscentra, winkelcentra en winkelgebieden van dorpskernen, woon-werkgebieden met kleinschalige ambachtelijke bedrijvigheid, gebieden langs stadstoegangswegen met meerdere functies en lintbebouwing in het buitengebied met veel agrarische en andere bedrijvigheid.

² 'Bedrijven en Milieuzonering', Uitgave VNG, Den Haag, 2009.

4.4.2 Onderzoek

Om te bepalen of er conform de VNG-brochure wordt voldaan aan de richtafstanden is ten eerste gekeken naar de richtafstanden voor desbetreffende installatie. Beide stations hebben een vermogen van 6 MVA. Hierdoor vallen de stations, conform de VNG-brochure in de categorie; *'Elektriciteitsdistributiebedrijven, met transformatorvermogen <10 MVA'*. De grootste richtafstand die moet worden aangehouden is 30 meter voor het aspect geluid (en 10 meter voor het aspect gevaar). Aan deze richtafstanden wordt ruimvoldoende voldaan. Het dichtstbijzijnde gevoelige object is op een afstand van 130 meter van de trafostations gelegen.

4.4.3 Conclusie

Op basis van de voorgaande bevindingen kan gesteld worden dat voor alle nabij de beoogde trafostations aanwezige gevoelige objecten een goed woon- en leefklimaat gewaarborgd blijft. Het aspect 'milieuzonering' vormt derhalve geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkeling.

4.5 Geur agrarisch

4.5.1 Toetsingskader

Voor veehouderijen is de regelgeving ten aanzien van het specifieke aspect geur vastgelegd in de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Bij nieuwe planologische projecten in het kader van de Wet ruimtelijke ordening dient te worden gekeken naar de aanvaardbaarheid van deze plannen in verband met omliggende geurbronnen, de zogenaamde omgekeerde werking. In de Wgv zijn voor verschillende dieren geuremissienormen opgenomen die de maximale geurbelasting op een gevoelig object bepalen. Als de geuremissie van een dier niet bekend is, stelt de wet minimumafstanden tussen een veehouderij en een

geurgevoelig object. Als die geuremissie wel bekend is, dan moet de geurbelasting worden berekend. De emissie van geurstoffen uit een veehouderijbedrijf wordt uitgedrukt in geureenheden. De berekende geurbelasting wordt getoetst aan de norm (de maximale belasting die het bedrijf mag veroorzaken). Gemeenten mogen, binnen bepaalde bandbreedten, van deze wettelijke normen afwijken als er een gebiedsvisie is opgesteld en een geurverordening is vastgesteld.

4.5.2 Onderzoek

Onderhavige ontwikkeling voorziet in de oprichting van twee trafostations. Deze hebben conform de VNG-brochure geen geurdepositie en de stations zijn eveneens geen geurgevoelig object. Nader onderzoek is derhalve niet noodzakelijk.

4.5.3 Conclusie

Het aspect 'geurhinder' vormt derhalve geen belemmering voor de beoogde ontwikkeling.

4.6 Kabels en leidingen

4.6.1 Toetsingskader

Op circa 2,9 km ten oosten van het plangebied is een hoogspanningsleiding gelegen. De planologische beschermingszone van deze leiding ligt niet over het plangebied.

Blijkens het vigerende bestemmingsplan en de Risicokaart Nederland zijn er in of rond het besluitgebied geen kabels of leidingen gelegen met een planologisch relevante beschermingszone die van invloed kunnen zijn op de voorgenomen ontwikkeling.

4.6.2 Conclusie

Het aspect 'kabels en leidingen' vormt derhalve geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkeling.

4.7 Externe veiligheid

4.7.1 Toetsingskader

Externe veiligheid beschrijft de risico's die ontstaan als gevolg van de opslag van of handelingen met gevaarlijke stoffen. Dit kan betrekking hebben op inrichtingen (bedrijven) of transportroutes. Op beide categorieën is landelijke wet- en regelgeving van toepassing.

In de landelijke wet- en regelgeving zijn kwaliteitseisen en normen op het gebied van externe veiligheid geformuleerd. Doel is om bepaalde risico's, waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld, tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Deze bedoelde risico's hangen vooral samen met:

- activiteiten met gevaarlijke stoffen in inrichtingen;
- transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen;
- transport van gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor en het water.

Ook zijn er onder meer landelijke regels voor de opslag en verkoop van vuurwerk. Verder wordt bij de plaatsing van windmolens ook de externe veiligheid in ogenschouw genomen.

De risico's voor externe veiligheid komen tot uitdrukking via het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Het plaatsgebonden risico kan op de kaart worden weergegeven met zogeheten risicocontouren: lijnen die punten verbinden met eenzelfde plaatsgebonden risico. Via het plaatsgebonden risico wordt een basisbeschermingsniveau gewaarborgd. Bij het groepsrisico wordt wel beoordeeld

hoeveel personen zich, redelijkerwijs, feitelijk in de omgeving kunnen bevinden. Voor het groepsrisico geldt geen grenswaarde, maar een oriëntatiewaarde. Dit is een ijkwaarde waaraan veranderingen getoetst kunnen worden. Deze oriëntatiewaarde mag overschreden worden, mits goed beargumenteerd door het bevoegd gezag. Samen met de hoogte van groepsrisico moet andere kwalitatieve aspecten worden meegewogen in de beoordeling van het groepsrisico. Onder deze aspecten vallen zelfredzaamheid en bestrijdbaarheid. Deze argumentatie is een onderdeel van de verantwoording van het groepsrisico. Onderdeel van deze verantwoording is overleg met (advies vragen aan) de regionale brandweer.

Het plaatsgebonden risico (PR) is de kans, per jaar, op overlijden van een onbeschermd individu ten gevolge van ongevallen met gevaarlijke stoffen. De aanwezigheid van een persoon is fictief. Niet wordt beoordeeld hoe groot de kans op de aanwezigheid van een persoon feitelijk is.

Het groepsrisico (GR) is een maat voor de kans per jaar dat een groep van bijvoorbeeld 10, 100 of 1000 personen het slachtoffer wordt van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico wordt ook beschouwd als een maat voor de maatschappelijke ontwrichting.

4.7.2 Onderzoek

De beoogde ontwikkeling betreft geen kwetsbaar of beperkt kwetsbaar object.

Conform de VNG-brochure heeft de beoogde ontwikkeling een richtafstand van 10 meter voor het aspect gevaar. Het dichtstbijzijnde gevoelige object is op een afstand van 130 meter gelegen. Een nadere toetsing inzake externe veiligheid is dan ook niet noodzakelijk.

4.7.3 Conclusie

Vanuit het aspect 'externe veiligheid' bestaan er geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkeling.

4.8 Ecologie

4.8.1 Toetsingskader

De bescherming van de natuur is vastgelegd in de Wet natuurbescherming (Wnb). De Wet natuurbescherming (Wnb) geeft het wettelijke kader voor de bescherming van natuurgebieden en voor soortenbescherming. Bij de voorbereiding van een ruimtelijk plan dient onderzocht te worden of de Wnb ten aanzien van de bescherming van dieren- en plantensoorten en gebieden de uitvoering van het plan niet in de weg staan. De provincie is bevoegd gezag voor de toetsing van handelingen met mogelijke gevolgen voor beschermde dier- en plantensoorten (de soortenbeschermingsbepalingen) én voor Natura 2000-gebieden (de gebiedenbeschermingsbepalingen). Alleen bij ruimtelijke ingrepen waarmee grote nationale belangen zijn gemoeid, blijft het Rijk bevoegd gezag.

Daarnaast vindt beleidsmatige gebiedsbescherming plaats door middel van het Natuurnetwerk Nederland (NNN), de voormalige Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Ook in dit kader zijn de provincies het bevoegd gezag.

Gebiedsbescherming vanuit de Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming, heeft voor wat betreft gebiedsbescherming, betrekking op de Europees beschermde Natura 2000-gebieden. Als er naar aanleiding van projecten, plannen en activiteiten, afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten, mogelijkserwijs significante effecten optreden, dienen deze bij de voorbereiding van een bestemmingsplan in kaart te worden gebracht en beoordeeld.

Natura 2000-gebieden hebben een externe werking, zodat ook ingrepen die buiten deze gebieden plaatsvinden en

verstoring kunnen veroorzaken, moeten worden getoetst op het effect van de ingreep op soorten en habitats. Een ruimtelijk plan dat significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied kan alleen worden vastgesteld indien uit een passende beoordeling de zekerheid is verkregen dat het plan de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zal aantasten. Indien deze zekerheid niet is verkregen, kan het plan worden vastgesteld, indien wordt voldaan aan de volgende drie voorwaarden:

1. alternatieve oplossingen zijn niet voorhanden;
2. het plan is nodig om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard; en
3. de noodzakelijke compenserende maatregelen worden getroffen om te waarborgen dat de algehele samenhang van het Natura 2000-netwerk bewaard blijft.

Projecten, plannen en activiteiten die mogelijk een negatief effect hebben op de beschermde natuur in een Natura 2000-gebied zijn vergunningsplichtig.

Gebiedsbescherming vanuit provinciaal beleid

Het Natuurnetwerk Nederland (voorheen: Ecologische Hoofdstructuur (EHS)) is een samenhangend netwerk van bestaande en te ontwikkelen natuurgebieden. Het netwerk wordt gevormd door kerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en ecologische verbindingzones met als doel natuurgebieden beter met elkaar en met het omringende agrarisch gebied te verbinden.

Conform artikel 1.12 van de Wet natuurbescherming dragen gedeputeerde staten in hun provincie zorg voor de totstandkoming en instandhouding van een samenhangend landelijk ecologisch netwerk, genaamd 'Natuurnetwerk Nederland'. Zij wijzen daartoe in hun provincie gebieden aan die tot dit netwerk behoren. De planologische begrenzing en beschermingsregimes van het Natuurnetwerk Nederland

loopt via het traject van de provinciale ruimtelijke structuurvisies en verordeningen.

Voor deze gebieden geldt een planologisch beschermingsregime. Activiteiten in deze gebieden zijn alleen toegestaan als ze geen negatieve effecten hebben op de wezenlijke kenmerken of waarden of als deze kunnen worden tegengegaan met mitigerende maatregelen.

Soortenbescherming

De Wet natuurbescherming onderscheidt beschermingsregimes voor soorten op grond van internationale verdragen, aangevuld met soorten die vanuit een nationaal oogpunt beschermd worden. Hierdoor zijn er in de Wet natuurbescherming drie verschillende verbodsartikelen per categorie soorten;

- soorten van de Vogelrichtlijn (*artikel 3.1*);
- soorten van de Habitatrichtlijn en de verdragen van Bern en Bonn (*artikel 3.5*);
- andere soorten (*artikel 3.10*).

Per beschermingsregime is aangegeven welke verboden er gelden en onder welke voorwaarden ontheffing of vrijstelling kan worden verleend door het bevoegd gezag. Volgens artikel 3.31 zijn de verboden, bedoeld in de artikelen 3.1, 3.5 en 3.10 niet van toepassing op handelingen die zijn beschreven in en aantoonbaar worden uitgevoerd overeenkomstig een door het Ministerie van Economische Zaken goedgekeurde gedragscode en die plaatsvinden in het kader van bestendig beheer, bestendig gebruik, of ruimtelijke ontwikkeling of inrichting.

4.8.2 Onderzoek

Zoals reeds beschreven valt het besluitgebied niet binnen een beschermingszone. De dichtstbijzijnde betreft een

ecologische hoofdstructuur en is op een afstand van ruim 275 meter gelegen.

Voor de volledigheid is wel gekeken naar het effect van de trafostations op de directe omgeving. De omvang van de trafostations is dermate klein dat het geen effect zal hebben op de flora en fauna in het gebied. Daarnaast voorziet de ontwikkeling ook niet in een stikstofdepositie dat effect zal hebben op de beschermde gebieden.

Tot slot is er gekeken naar de begroeiing in het plangebied. Het plangebied bestaat uit braakliggende akkerbouwgrond. Er bevinden zich geen (onderdelen van) houtopstanden binnen het plangebied. Hiermee is toetsing aan het onderdeel houtopstanden conform de Wet natuurbescherming niet aan de orde.

4.8.3 Conclusie

Vanuit het aspect 'ecologie' bestaan er geen belemmeringen ten aanzien van de onderdelen 'gebiedsbescherming', soortenbescherming' en 'houtopstanden'.

4.9 Bodem

4.9.1 Toetsingskader

In het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6 lid 1 onder d) is bepaald dat voor de uitvoerbaarheid van een plan rekening gehouden moet worden met de bodemgesteldheid in het plangebied. Bij functiewijzigingen dient te worden bepaald of de bodemkwaliteit voldoende is voor de beoogde functie en moet worden bepaald of nader onderzoek en eventueel saneringen noodzakelijk zijn. In de Wet bodembescherming is bepaald dat indien de desbetreffende bodemkwaliteit niet voldoet aan de norm voor de beoogde functie, de grond zodanig dient te worden gesaneerd dat zij kan worden

gebruikt door de desbetreffende functie (functiegericht saneren). Nieuwe bestemmingen dienen bij voorkeur op schone grond te worden gerealiseerd. Derhalve is een bodemonderzoek conform de NEN 5740 richtlijnen noodzakelijk.

4.9.2 Onderzoek

De grond in het plangebied bestaat uit braakliggende akkerbouwgrond. Deze gronden hebben een hele lage waarde en de kwaliteit van de bodem is enigszins verwaarloosbaar. Derhalve is een bodemonderzoek niet noodzakelijk voor de beoogde ontwikkeling.

4.9.3 Conclusie

Het aspect 'bodem' vormt derhalve geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkeling.

4.10 Water

4.10.1 Toetsingskader

Op grond van het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6 lid 1 onder b van het Bro) dient inzicht te worden gegeven in de gevolgen voor de waterhuishouding die samenhangen met de ruimtelijke ontwikkeling die mogelijk wordt gemaakt.

Beleid waterschap

Het Waterbeheerplan 2016-2021 is op 14 oktober 2015 vastgesteld door de Algemene besturen van Waterschap Roer en Overmaas en Waterschap Peel en Maasvallei. Het plan heeft een looptijd van 2016 tot en met 2021. Dit plan was, vooruitlopend op de fusie in 2017 tot Waterschap Limburg, een gezamenlijk plan van beide waterschappen. Met dit Waterbeheerplan hebben de waterschappen de koers uitgezet voor een toekomstbestendig waterbeheer in Limburg; hoe men invulling wil geven aan de taak om te

zorgen voor veilige dijken, droge voeten en voldoende en schoon water.

In dit plan is vastgelegd hoe het waterschap het watersysteem en waterkeringen op orde wil brengen en houden. Voorbeelden van maatregelen zijn: het aanleggen en verbeteren van dijken tegen overstromingen, het aanpakken van knelpunten van wateroverlast, herstellen van beken en het verbeteren van de effluentkwaliteit van de rioolwaterzuiveringsinstallaties.

Brochure 'Regenwater schoon naar beek en bodem'

In deze brochure van de Limburgse waterbeheerders worden de richtlijnen en de voorkeursvolgorde voor het afkoppelen van regenwater van het riool beschreven bij (vervangende) nieuwbouw. De voorkeursvolgorde gaat voor het afkoppelen uit van de trits vasthouden, bergen, afvoeren. Voor het grondoppervlak, dakoppervlak, en voor hergebruik worden richtlijnen gegeven voor het afkoppelen.

4.10.2 Onderzoek

Kenmerken van het watersysteem

Grondwater en waterkwaliteit

Het besluitgebied ligt niet binnen een waterwingebied, grondwaterbeschermingsgebied of een boringsvrijzone. Het is van belang in het besluitgebied verontreiniging als gevolg van afstromend hemelwater te voorkomen. Om de waterkwaliteit te waarborgen dient het gebruik van strooizout en chemische onkruidbestrijdingsmiddelen in het besluitgebied zoveel mogelijk te worden voorkomen.

Oppervlaktewater

In het besluitgebied is geen oppervlaktewater aanwezig en wordt ook geen oppervlaktewater gecreëerd. Conform de 'Leggerkaart' van Waterschap Limburg is op circa 140 meter ten oosten van het plangebied de primaire watergang

'Afwateringskanaal' gelegen. De ontwikkeling van de twee trafostations heeft echter geen invloed op het functioneren van deze watergang.

Hemel- en afvalwater

Waterschap Limburg streeft ernaar om bij nieuwbouw en herstructurering regenwater volledig af te koppelen en binnen het besluitgebied te verwerken. Derhalve zal het regenwater binnen het besluitgebied worden afgekoppeld, waardoor het regenwater kan infiltreren in de ondergrond.

Vanaf 1 april 2019 is de nieuwe Keur van Waterschap Limburg officieel in werking getreden. De Keur is een document met regels die het waterschap hanteert om beken, dijken, waterwerken en grondwater in Limburg te beschermen. In navolging van de Keur geldt dat infiltratie- en bergingsvoorzieningen in plannen gedimensioneerd dienen te worden op 100 mm (per m²) per etmaal voor Noord-Limburg (ten noorden van Sittard) en 80 mm per twee uur ten zuiden van Sittard met een beschikbaarheid van de gehele berging binnen 24 uur. Onderhavige ontwikkeling betreft de realisatie van twee trafostations, waarbij in totaal circa 72 m² bebouwing gerealiseerd wordt. Binnen onderhavig plan dient derhalve een infiltratievoorziening met een bergingscapaciteit van 7,2 m³ (72 m² x 100 mm = 7,2 m³) aanwezig te zijn

Gemeentelijk waterbeleid

De gemeente Peel en Maas volgt in haar beleid de waterhuishoudkundige aspecten die voor het Waterschap Limburg van belang zijn. Zoals reeds is omschreven is onderhavige ontwikkeling zo klein van aard dat het geen negatieve effecten zal hebben op bijvoorbeeld de wateropvang en/of het waterbeheer.

Overleg waterbeheerder

Waterschap Limburg heeft aangegeven dat plannen waarbij de toename van de hoeveelheid verhard oppervlak kleiner dan 2.000 m² bedraagt, niet hoeven te worden voorgelegd aan het watertoetsloket. Aangezien de toename van de hoeveelheid verhard oppervlak minder zal bedragen dan 2.000 m² en er voor het overige geen waterschapsbelangen in het geding zijn, hoeft onderhavig plan niet aan het waterschap te worden voorgelegd.

4.10.3 Conclusie

Als gevolg van de realisatie van de trafostations treden er geen negatieve effecten op met betrekking tot de waterhuishoudkundige situatie ter plaatse van het besluitgebied en staat het aspect water de uitvoering van het plan niet in de weg.

4.11 Archeologie

4.11.1 Toetsingskader

De bescherming van archeologisch erfgoed in Nederland is vastgelegd in de Erfgoedwet, die op 1 juli 2016 in werking is getreden. De Erfgoedwet is in de plaats gekomen van zes wetten en regelingen op het gebied van cultureel erfgoed, waaronder de Monumentenwet 1988. Onderdelen van de Monumentenwet die van toepassing waren op de fysieke leefomgeving gaan naar de Omgevingswet die in 2019 van kracht wordt. Voor deze onderdelen is daartoe in de Erfgoedwet voor de periode 2016-2019 een overgangsregeling opgenomen.

De basis van de bescherming van archeologisch erfgoed in de Erfgoedwet is het verdrag van Valletta (ook wel het verdrag van Malta). De bescherming heeft als doel om archeologisch erfgoed zoveel mogelijk in situ, dus in de

grond, te behouden. Dankzij het principe van “de verstoorder betaalt” uit het verdrag van Valletta worden meer archeologische resten in situ behouden.

De gemeente Peel en Maas heeft in haar 'Structuurplan Buitengebied' gesteld dat alle waardevolle archeologische waarden worden vastgelegd in het bestemmingsplan.

Indien ruimtelijke ontwikkelingen plaatsvinden dient te worden beoordeeld of archeologische waarden in het geding raken.

4.11.2 Onderzoek

Om te bepalen of er een archeologisch onderzoek noodzakelijk is, is het vigerende bestemmingsplan geraadpleegd. Zoals reeds omschreven is ter plaatse de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie – 5' van toepassing. Hierin wordt gesteld dat er op gronden waar desbetreffende dubbelbestemming is aangewezen een bouwverbod geldt voor bouwwerken die dieper reikt dan 40 centimeter en een grotere oppervlakte hebben dan 2.500 m². Desbetreffende ontwikkeling betreft twee trafostations met een gezamenlijke oppervlakte van 72 m². Dit valt dus ruim binnen de gestelde oppervlakte van 2.500 m². Hiervoor is een archeologisch onderzoek niet noodzakelijk.

4.11.3 Conclusie

Vanuit het aspect 'Archeologie' bestaan er derhalve geen belemmeringen voor de ontwikkeling.

4.12 Cultuurhistorie

4.12.1 Toetsingskader

Op grond van het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a Bro) dient in het plan rekening gehouden te worden met cultuurhistorie. Cultuurhistorie heeft onder andere betrekking op de historische stedenbouwkundige en historisch geografische waarden in het gebied. In het plan moet beschreven worden hoe met de in het gebied aanwezige waarden en de aanwezige of te verwachten monumenten wordt omgegaan.

De Erfgoedwet bevat de wet- en regelgeving voor behoud en beheer van het cultureel erfgoed en archeologie in Nederland. Het is op basis hiervan verplicht om de facetten historische (steden)bouwkunde en historische geografie mee te nemen in de belangenafweging. Hierbij gaat het om zowel beschermde als niet formeel beschermde objecten en structuren.

4.12.2 Onderzoek

Binnen of direct buiten het plangebied zijn geen cultuurhistorische waardevolle gebouwen gelegen. Op de cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Limburg wordt de 'Witdonk' wel aangeduid als een 'weg uit periode 1806-1890'. Aangezien het verloop en profiel van deze weg niet veranderd door onderhavig plan, is er geen sprake van negatieve effecten op deze weg.

4.12.3 Conclusie

Vanuit het aspect 'cultuurhistorie' bestaan er geen belemmeringen voor de ontwikkeling.

4.13 Toetsing Besluit m.e.r. / Vormvrije m.e.r.-beoordeling

Met deze ruimtelijke onderbouwing wordt het plan omschreven om twee trafostations te realiseren. Dit kan leiden tot een m.e.r.(beoordelings)-plicht. Of een m.e.r.-procedure of m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is, hangt af van het feit of de ontwikkeling (activiteit) is opgenomen in lijst C en D van het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.). Per 7 juli 2017 is een wijziging van het Besluit m.e.r. in werking getreden. Wanneer de voorgenomen de ontwikkeling (activiteit) is opgenomen in lijst C en D van het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) moet getoetst worden of er sprake is van nadelige milieugevolgen en moet wanneer hier sprake van is een vormvrij m.e.r.-beoordelingsbesluit genomen worden.

Doorwerking plangebied

De voorgenomen activiteit (realisatie twee trafostations) komt niet voor als activiteit in Bijlage D van het Besluit m.e.r.. Er is geen sprake van een m.e.r.(beoordelings)-plichtige activiteit. Er is geen m.e.r.(beoordelings)-procedure noodzakelijk. Er hoeft geen vormvrij m.e.r.-beoordelingsbesluit genomen te worden.

5 Uitvoerbaarheid

In artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is bepaald dat een bestemmingsplan vergezeld gaat van een toelichting waarin de inzichten over de uitvoerbaarheid van het plan zijn neergelegd. Dit hoofdstuk gaat in op de uitvoerbaarheid, waarbij eerst de economische uitvoerbaarheid aan bod komt en vervolgens de maatschappelijke uitvoerbaarheid.

5.1 Economische uitvoerbaarheid

5.1.1 Financieel economische haalbaarheid

Op 1 juli 2008 zijn samen met de Wet ruimtelijke ordening (Wro) bepalingen omtrent de grondexploitatie (Afdeling 6.4 Wro) in werking getreden. In de Grondexploitatiewet is bepaald dat de gemeente bij het vaststellen van een planologische maatregel waarin mogelijkheden voor een bouwplan gecreëerd worden, verplicht is maatregelen te nemen die verzekeren dat de kosten die gepaard gaan met de ontwikkeling van de locatie worden verhaald op de initiatiefnemer van het plan.

Indien het kostenverhaal anderszins is verzekerd, kan de gemeente afzien van het opstellen van een exploitatieplan. Eveneens is de gemeente niet verplicht een exploitatieplan vast te stellen in bij het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) aangegeven gevallen waar de verhaalbare kosten uitsluitend de aansluiting van een bouwperceel op de openbare ruimte of de aansluiting op nutsvoorzieningen betreffen, of niet opweegt tegen de bestuurlijke lasten (artikel 6.12, lid 2, aanhef, juncto artikel 6.2, lid 1 Bro). In het voorliggende geval is geen sprake van een bouwplan in de zin van artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening, waardoor geen verplichting tot kostenverhaal geldt.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De gewenste ontwikkeling is strijdig met de geldende regels uit het vigerend bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas', zoals dat door de gemeenteraad van Peel en Maas op 24 december 2014 is vastgesteld. Conform het vigerend bestemmingsplan geldt ter plaatse van het plangebied de bestemming 'Agrarisch'. Het realiseren van twee trafostations is niet toegestaan binnen deze bestemming.

Het vigerende bestemmingsplan biedt geen afwijkings- of wijzigingsmogelijkheden waarmee het initiatief kan worden toegestaan. De realisatie van beide stations kan echter mogelijk worden gemaakt door middel van een uitgebreide omgevingsvergunningsprocedure voor het afwijken van het bestemmingsplan onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo, artikel 2.11, eerste lid, onder a, onder 3°).

Tegen het gewenste initiatief bestaan uit ruimtelijk en stedenbouwkundig oogpunt geen bezwaren. De ontwikkeling past, gezien de kleinschaligheid van de beoogde trafostations, binnen de ruimtelijke-functionaliteit van het gebied. Daarnaast bestaan er, buiten de strijdigheid met het vigerende bestemmingsplan, vanuit vigerend beleid geen belemmeringen.

De ontwikkeling wordt niet belemmerd door aanwezige, storende milieuaspecten, en zijn benodigde voorzieningen, als riolering en overige kabels en leidingen, reeds in het plangebied aanwezig. Bovendien zal, gezien de bestaande situatie, geen schade wordt toegebracht aan natuur- of landschapselementen en -structuren.

Op basis van het voorgaande wordt dan ook geconcludeerd dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling vanuit het

oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar en haalbaar is.

6 Procedure, Overleg en Planstukken

6.1 Procedure

Voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan dient de uitgebreide procedure zoals beschreven in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) te worden gevolgd.

Voor de uitgebreide procedure geldt afdeling 3.4 van de Awb. De Wabo geeft hierop enkele aanvullingen. Dit zijn onder andere:

- Aanvraag, ontwerpbesluit en/of het definitieve besluit moeten op grond van zowel de Wabo als het Besluit omgevingsrecht (Bor) in bepaalde specifieke gevallen aan specifieke personen of instanties worden toegestuurd. Te denken valt aan het orgaan dat de verklaring van geen bedenkingen afgeeft, de Inspectie, een ander bestuursorgaan dan het aangewezen bevoegd gezag, etc;
- Iedereen kan zienswijzen op het ontwerpbesluit indienen (art. 3.12 lid 5 Wabo). Alleen belanghebbenden kunnen bezwaar maken en in beroep gaan;
- De beslistermijn van zes maanden begint te lopen op de eerstvolgende dag na de ontvangst van de aanvraag (art. 3.12 lid 7 Wabo);
- De beslistermijn van zes maanden mag éénmaal verlengd worden, met ten hoogste zes weken (art. 3.12 lid 8 Wabo);
- De kennisgeving van het ontwerpbesluit en de mededeling van het definitieve besluit worden in de Staatscourant geplaatst en toegezonden aan de eigenaar van en eventuele beperkt gerechtigden op de in het ontwerpbesluit begrepen gronden, voor zover dat nodig is met het oog op de toepassing van

artikel 85 van de onteigeningswet (art. 3.12 lid 2 Wabo jo. art. 6.14 lid 2 Regeling omgevingsrecht). De mededeling van het definitieve besluit wordt tevens langs elektronische weg gedaan en beschikbaar gesteld (art. 6.14 Bor jo. Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2012).

6.2 Overleg

In artikel 6.18 van het Besluit omgevingsrecht is artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening van toepassing verklaard. Voor deze procedure dient dan ook vooroverleg te worden gevoerd met diensten van het Rijk, provincie en het waterschap. Deze instanties kunnen aangeven dat in bepaalde gevallen vooroverleg niet noodzakelijk is.

Bij de voorbereiding van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan moeten burgemeester en wethouders, indien niet is aangegeven dat van vooroverleg kan worden afgezien, daarom overleg plegen met het waterschap, met andere gemeenten wiens belangen bij het plan betrokken zijn en met de betrokken rijks- en provinciale diensten.

Aangezien er geen rijksbelangen in het geding zijn kan van vooroverleg met de Rijksoverheid worden afgezien. Van vooroverleg met de provincie Limburg kan eveneens worden afgezien aangezien er geen directe provinciale in het geding zijn. Vooroverleg met het Waterschap Limburg is eveneens niet nodig, omdat bij het voorliggend plan beduidend minder dan 2.000 m² nieuw verhard oppervlak wordt gecreëerd. Voor het overige zijn er geen waterschapsbelangen in het geding.

6.3 Planstukken

Bij de omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan behoort deze ruimtelijke onderbouw. Het besluit tot verlening van een omgevingsvergunning dient beschikbaar te worden gesteld conform de vereisten zoals die zijn vastgelegd voor 'projectbesluiten' in IMRO2012 en STRI2012, met het daarbij behorende besluitgebied c.q. de geometrische plaatsbepaling.

www.bro.nl | info@bro.nl

Hoofdvestiging Boxtel

Boscheweg 107
5282 WV Boxtel
T +31 (0)411 850 400

Vestiging Amsterdam

Rijnspoorplein 38
1018 TX Amsterdam
T +31 (0)20 506 19 99

Vestiging Tegelen

Industriestraat 94
5931 PK Tegelen
T +31 (0)77 373 06 01